

Но покоя си
сега
азъ изработихъ, ей богу,
съ тази надупчена ржка.

Преживѣхъ
животъ достоенъ,
азъ не съмъ
въ живота новъ.
Пѣй ми пѣсень, мила моя,
за щастливата любовъ.

Блика синята усмивка,
сладката уста се смѣй,
и сребриста, малка рибка
между устнитѣ бѣлѣй.

Трѣбва, трѣбва предпазливостъ.
Азъ обѣркахъ се комай
тамъ на веждитѣ красиви
срѣдъ безпжтната тъма.

Тѣзи
дяволски мигала . . .
Този дяволски синъ цвѣтъ!
Но кажете ми, кога ли
разсждавалъ е поета?

СТИХОВЕ ЗА КРАСИВАТА ЖЕНА

Дигнала е
горда морда,
гордо мръщи
профилъ птичи. . . .